

Nr 875

Av herrar Larsson i Hedenäset och Antonsson, i anledning av
*Kungl. Maj:ts proposition nr 73, angående utbildning
av arbetsterapeuter och sjukgymnaster.*

I proposition nr 73 framlägges förslag angående utbildning av arbetsterapeuter och sjukgymnaster. Det finns anledning att med tillfredsställelse konstatera, att förslaget rymmer utökning av utbildningskapaciteten för ifrågavarande för sjukvården väsentlig personal.

Vad gäller huvudmannaskapet i framtiden för utbildning av sjukgymnaster föreslår departementschefen, att på de nya orter där sådan utbildning kommer till stånd skall den bedrivas i sjukvårdshuvudmännens regi, medan de nuvarande utbildningsanstalterna — i Lund och Stockholm — liksom hittills skall drivas av staten. Det föreslås sålunda, att huvudmannaskapet, när det gäller utbildningen av sjukgymnaster, delas upp på två myndigheter. Det kan ifrågasättas om detta är den bästa lösningen. Enligt vår mening bör en och samma huvudman ha ansvaret för ifrågavarande utbildning, och då synes det oss vara lämpligast att det blir staten som får hand om den. Det starkaste skälet för en sådan lösning synes oss vara önskvärdheten att denna utbildning bedrivs i anslutning till medicinsk fakultet. Därigenom säkras tillgången på medicinsk-pedagogisk personal, vilket är av stor betydelse med tanke på det medicininslag som utbildningen rymmer; närheten till den medicinska forskningen har också betydelse i sammanhanget. På detta sätt skapas förutsättningar för sjukgymnastikens fortlöpande utveckling. Risk kan föreligga att den föreslagna sjukgymnastutbildningen i sjukvårdshuvudmännens regi kommer att ge de studerande en otillräcklig bakgrund för självständigt handlande. Även i arbetsterapeuternas utbildning finns ett medicinskt inslag, varför vi starkt ifrågasätter om inte också arbetsterapeututbildningsanstalterna bör göras statliga och sortera under universitetskanslersämbetet. Den samordning av vissa moment i utbildningen för arbetsterapeuter och sjukgymnaster som anses möjlig talar också för att det ur rent praktisk synpunkt är lämpligast med en och samma huvudman.

Med tanke på att en viss samordning skall kunna vidtagas mellan undervisningen för de båda ifrågavarande kategorierna måste inträdeskvalifikationerna vara i stort sett lika för såväl arbetsterapeuter som sjukgymnaster. Mot den bakgrunden ter det sig märkligt att departementschefen avvisar utredningsförslaget om en särskild kompletteringskurs som inträdeskrav och nöjer sig med att säga att grundskolebetyg skall räcka för inträde. Detta gäl-

ler visserligen formellt för inträde även vid sjukgymnastinstituten, men i realiteten är kravet där studentexamen med höga betyg, och undervisningen vid instituten är anpassad till detta sistnämnda förhållande.

Under hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte vid sin behandling av proposition nr 73 i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala som sin mening att huvudmannskapet för utbildningen av arbetsterapeuter och sjukgymnaster må läggas på staten och att universitetskanslersämbetet må bli tillsynsmyndighet, samt att särskild kompletteringskurs skall krävas för inträde till arbetsterapeututbildning.

Stockholm den 7 april 1964

Harald Larsson
i Hedenäset

Johannes Antonsson

Nr 876

Av herr Nilsson i Tvärålund m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 73, angående utbildning av arbetsterapeuter och sjukgymnaster.

(Lika lydande med motion nr 719 i Första kammaren)

Stockholm den 7 april 1964

Jan-Ivan Nilsson

Carl Östlund

Gunnar Lundmark